

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

- 1) Artikel 3, onder u), van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009, moet aldus worden uitgelegd dat een installatie als die aan de orde in het hoofdgeding, die in het kader van haar activiteit „verbranding van brandstof in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 [megawatt (MW)]” als bedoeld in bijlage I bij deze richtlijn, elektriciteit produceert die hoofdzakelijk bestemd is om voor haar eigen behoeften te worden gebruikt, moet worden beschouwd als een „elektriciteitsopwekker” in de zin van deze bepaling, wanneer deze installatie, ten eerste, tegelijkertijd een activiteit uitoefent ter vervaardiging van een product dat niet onder die bijlage valt en, ten tweede, tegen vergoeding, een, zij het slechts klein, deel van haar elektriciteitsproductie doorlopend afgeeft aan het openbare elektriciteitsnet, waarop deze installatie om technische redenen permanent moet zijn aangesloten.
- 2) Artikel 3, onder c), van besluit 2011/87/EU van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87 moet aldus worden uitgelegd dat een installatie als die in het hoofdgeding, voor zover zij moet worden beschouwd als „elektriciteitsopwekker” in de zin van artikel 3, onder u), van richtlijn 2003/87, geen recht heeft op kosteloze toewijzing van emissierechten voor de warmte die wordt geproduceerd in het kader van haar activiteit „verbranding van brandstof in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MW” als bedoeld in bijlage I bij deze richtlijn, wanneer die warmte wordt gebruikt voor andere doeleinden dan elektriciteitsopwekking, aangezien een dergelijke installatie niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 10 bis, leden 4 en 8, van die richtlijn.

(¹) PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 20 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa — Letland) — „Oribalt Rīga” SIA, voorheen „Oriola Rīga” SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-1/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Douane-unie — Verordening (EEG) nr. 2913/92 — Artikel 30, lid 2, onder b) en c) — Verordening (EEG) nr. 2454/93 — Artikel 152, lid 1, onder a) en b) — Vaststelling van de douanewaarde van de goederen — Begrip „soortgelijke goederen” — Geneesmiddelen — Inaanmerkingneming van alle elementen die van invloed kunnen zijn op de economische waarde van het betrokken geneesmiddel — Termijn van 90 dagen waarbinnen de ingevoerde goederen moeten worden verkocht in de Europese Unie — Strikte termijn — Geen verplichting om rekening te houden met commerciële kortingen)

(2019/C 270/09)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Oribalt Rīga” SIA, voorheen „Oriola Rīga” SIA

Verwerende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Dictum

- 1) Artikel 30, lid 2, onder b), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 82/97 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de douanewaarde van goederen, zoals de in het hoofdgeding aan de orde zijnde geneesmiddelen, wordt berekend volgens de deductieve methode waarin deze bepaling voorziet, de bevoegde nationale douaneautoriteiten, om de „soortgelijke goederen” te identificeren, alle relevante factoren in aanmerking moeten nemen, zoals de samenstelling van deze geneesmiddelen, de substitueerbaarheid van hun functies en de uitwisselbaarheid ervan in de handel, en zij dus een feitelijke beoordeling moeten verrichten waarbij rekening wordt gehouden met alle elementen die van invloed kunnen zijn op de werkelijke economische waarde van die goederen, waaronder de marktpositie van de ingevoerde goederen en van de fabrikant ervan.
- 2) Artikel 152, lid 1, onder b), van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de prijs per eenheid van de ingevoerde goederen wordt bepaald volgens de methode van artikel 30, lid 2, onder c), van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 82/97, de in artikel 152, lid 1, onder b), van verordening nr. 2454/93 bedoelde termijn van 90 dagen waarbinnen de ingevoerde goederen in de Europese Unie moeten worden verkocht, een strikte termijn is.
- 3) Artikel 30, lid 2, onder c), van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 82/97, moet aldus worden uitgelegd dat bij de vaststelling van de douanewaarde van de ingevoerde goederen overeenkomstig deze bepaling, geen rekening mag worden gehouden met kortingen op de verkoopprijs van deze goederen.

(¹) PB C 104 van 19.3.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italië) — Meca Srl/Comune di Napoli

(Zaak C-41/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Richtlijn 2014/24/EU — Artikel 57, lid 4, onder c) en g) — Plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening — Facultatieve gronden voor uitsluiting van deelname aan een aanbestedingsprocedure — Ernstige fout in de beroepsuitoefening waardoor de integriteit van de ondernemer in twijfel kan worden getrokken — Ontbinding van een eerdere overeenkomst wegens tekortkomingen bij de uitvoering — Betwisting in rechte die de aanbestedende dienst belet om de niet-nakoming van een overeenkomst te beoordelen totdat de gerechtelijke procedure is beëindigd)

(2019/C 270/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania